

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Oratio Deo grata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Sicut panis est alimentum corporis, & vitus animi; sic spiritualis oratio calimentum mentis est. S. Nilus c. 95. de oratione.

Satis ibi vacillat humanum studium, ubi non requiritur Dei auxilium. D. Valerianus Cemeliens. Ep. de bono disciplinae hom. 11.

§. III.

Orationis excellentia, varia laudes.

Num. 1.

Est Vicaria Christi.

Species quarti similis filio Dei. Dan. 3. 92. Cur cum iis ambulat Angelus in specie filii Dei? non item cum Paulo, & Sila, incarcerationis? Act. 16. 25. *media nocte Paulus, & Silas, orantes.* Oratio illis erat Vicaria Filii Dei, Sylveira in Joan. 16.

Si quid petieritis Patrem &c. Joan. 16. 23. Dicitur hoc illis in consolationem, atque documentum; ut Christo absente utantur, ad impetranda omnia à Patre, quibus egent, q. d. nolite tristari de meo discessu: pro mea enim presentia Orationem in virtute nominis mei, tanquam mei Vicariam, vobis substituo? ut sicut ego meam presentiam in prosperis & adversis, fui patronus, secutum, requies, & solatium; ita eadem vobis sit Oratio. Id. ib. q. 1.

Discedens Christus à Discipulis, fidelem illis administram, & Vicariam reliquit Orationem; quæ eorum petitiones ad Patrem deferat. Barradius D. 5. Palsch. l. 5. hic. c. 12.

Num. 2.

Oratio est Colloquium cum Deo.

Cum oramus, ipsi cum Deo loquimur: cum vero legimus, Deus nobiscum loquitur. S. August. se r. 6. D. Pals.

Magnum bonum sunt preces: nam si homini quis loquatur virtute prædico, non parvum inde fractum percipiet: quantis bonis fruatur is, cui cum Deo colloquium fuerit. S. Chrysof. hom. 30. in Gen.

Quis non obstupescat tantam benignitatem, ac benevolentiam, quam in nos homines declarat Deus? qui mortalibus tantum honoris largiatur; ut dignos nos habuerit, qui cum ipso colloquamur, nostraque vota apud ipsum deponamus. Id. l. 1. de orando Deum.

Si is, qui cum magno aliquo viro, & admirabili, multum versatur, ex ejus consuetudine maximum fructum accipit; quanto magis, qui cum Deo perpetuam habet consuetudinem. Id. in Ps. 4.

Num. 3.

Oratio est felix rerum principium.

Osuletur me &c. Cant. 1. 1. Dum Canticum suum à ferventissima prece inchoat; docet, nullum esse felicis operum nostrorum ex-

ordium; quam orationem ignea charitate flammantem. de Ponte hic. Exhort. 2.

Ducit illos in montem excelsum. Matth. 17. 1. Lucas sic scribit c. 9. 28. 29. *ascendit in montem, ut oraret; & facta est, dum oraret, species vultus ejus altera.* Lætissimus Salvatore, tribusque Discipulis, elucet dies; cuius gloriam, & felicitatem, Dominus ab oratione matutina auspiciatur. Nazianz. or. 1. optimus hic ordo est, ut qui rem aliam auspiciatur, à Deo initium ducat. S. Ambros. l. 1. offic. c. 37. nunquam David, nisi consulto Domino, bellum adorsus est: ideo in omnibus victor præliis. Escobar Mir. Chr. t. 1. l. 12. f. 1 obf. 6.

§. IV.

Oratio Deo grata.

Inclina Domine aurem tuam. Ps. 85. 1. Quod dicit *inclina*, ostendit, quia seipsum extendere non poterat humana conditio; nisi ipse suam majestatem piissimus inclinaret. Aurem enim dicit, non istam corpoream; sed auditum illum spirituales, quo petentium vota cognoscit. Cassiodorus hic.

Inclina ad me aurem tuam. Ps. 101. 3. Auris Domini pro clementia ponitur, quæ preces supplicum benignus exaudit. Nam cum totos audiat, totos videat; totos illos audire dicitur, quibus præstare dignatur. Id. hic.

Longanimis. Ps. 102. 8. Quis dubitet ab illo petere; qui, si non petatur, offenditur. Cassiodorus hic. in Conclusionem.

Inclinavit aurem suam mihi. Ps. 114. 2. Deus inclinat aures suas ad nos, quando inspirat nobis orationem. Bellarminus hic.

Deliciae meae esse cum filiis hominum. Prov. 8. 31. Cur divina sapientia non dicit, in Angelis se deliciari, qui naturâ suâ nobiliores, gratiâ etiam firmiores? quia homo à primæva sua creatione egens, miser, cogit à Deo auxilia petere. Ita enim Deo jucunda est hominis deprecatio: ut, licet natura Angelica præstantior sit humanâ; tamen, quia hæc mendica, periculis obnoxia, opem à Deo petere necesse habet; magis divina sapientia in hominibus, quam Angelis delitiatur. Castillo Illat. 93.

Vox tua dulcis. Cant. 2. 14. Orationes Sanctorum semper Deo acceptæ. S. Justus Orgel. hic.

Quia molesti estis & Deo meo. Il. 7. 13. Quam molestiam intulerat Achaz, ut sic objurgaretur? quia abstinuit à petitione signi. Adeo libenter Deus à nobis rogatur. Octavianus in Eccl. 13. v. 5.

Tacentes, & orantes, Dominus ut plurimum visitare dignatur. S. Laurent. Just. de discipl. monast. c. 15.

Vult Dominus noster absque dubio misereri, qui se præcipit exorari: non erit difficilis, ut invocatus exaudiat, qui importunitatem supplicantis expectat. B. Eucherius f. 6. de eo. *oportet orare, & nunquam deficere.* Luc. 18. 1.

OAR-

Orationis alia laudes.

Pater gratias ago tibi &c. Joan. 11. 41. Si Christus verus Deus, quid prece opus? Hilarius in Catena: non prece eguit: nobis oravit, ne Filius ignoraretur.

Oratio mortalium viaticum. S. Basilius Seleuc. or. 21.

Mater orationis est solitudo: oratio autem divinae gloriae demonstratio. S. Joan. Damasc. or. de D. transig.

Oratio virginitatis sigillum est, matrimonii fides, Viatoribus scutum, dormientium custos, vigilantium fiducia, agricolarum fertilitas, navigantium salus, fatigantium requies, mœrentium consolatio, nuptias contrahentium corona, natalitii festi celebratio, morientium funus. S. Gregor. Nys. de orat. or. 1.

Oratio corporum robur, rei familiaris administratio, recta Juris legumque constitutio, regni potentia; trophæum, atque vexillum belli, tutela pacis. Oratio virginitatis sigillum est, fides nuptiarum, Viatorum præsidium, dormientium custos, navigantium salus. Oratio reorum patrona, vinctorum relaxatio, mœrentium consolatio, lætantium jucunditas, lugentium solamen, celebritas festi natalitii, morientium sepultura. S. Ephrem de orat.

Quicumque orandi donò præditi sunt, ingenti privilegio sunt donati. Similes enim iis sunt, quos reges ita familiares habent, ut eorum ingressus nunquam prohibeatur. Isidorus Clarus l. 1. or. 18.

Dulce vehiculum est in via oratio, fidelis præcurfor ad Dominum, primitians ei adventum ascendentis. Petrus Blef. f. 21. in Asc. D.

Qui pecuniam habet, omnia habet, quæ illi necessaria sunt, quia eâ datâ omnia emere potest. Itâ oratio est pecunia spiritualis; quâ mediâ omnia acquirimus, quæ volumus. Olor. D. 5. Pascha.

Qui dedit vivere, docuit & orare. S. Cyprian. lib. de or. Dom. q. d. videte misericordiam Dei: nam, cum rebus tam multis indigeamus ad vitam sustentandam; re unicâ, hoc est, solâ oratione opus est, omnia illa parare. Did. Niss. D. 21. Pent. 5. 5.

§. V.

Ad orationem exaudiendam promptus Deus.

Ex Veteri.

Constitu mihi, quando deprecer pro te. Ex. 8. 9. Cur optionem temporis dat Pharaoni? Respondet Abulensis hic q. 5. quia, si diceret se hac die potius, quam aliâ oraturum; putaret Pharaon; Deum non semper promptum. Mendoza in 1. Reg. annot. 8.

Qui respondit, cras. ib. v. 10. Beneficium odit, dum differri vult: adeoque Deum tractis moris offendit; ut beneficii dilationem a quis, & submerfione, vindicârit. S. Ambros.

l. de Cain, & Abel: cum deberet in tantâ positus necessitate rogare, ut jam oraret, nec differret; respondit: crastinô die; otiosus, & negligens; morâ pœnam Ægypti soluturus excidiô. Naxera in Jos. 8. 5. 5.

Itâ ut tintinabulum sit aurcum. Ex. 28. 34. Sanctuarium ingressurus summus Sacerdos, tintinabulis aureis personantibus cingebatur. Principes viri apud se habere solent tintinabula, quorum pulsa suis famulis præscribunt tempus ad se ingrediendi; ut non intro famuli, quando volunt, sed quando jubentur, ingrediantur; at verò Deus non apud se hæc tintinabula servabat; sed Sacerdoti committebat: ut ostenderet, orandi, & ingrediendi ad se, tempus non ab ipso Domino, sed à famulo præscribendum. Mendoza in 1. Reg. annot. 8.

Cumque elevasset Moyses manum, percussit virgâ bis silicem, egressa sunt aquæ largissimæ. Num. 20. 11. Hic Deus in Moysen, & Aaron, itâ exasperatus est; ut transire Jordanem prohibeat, morteque condemnet. *Non introducetis &c.* Mortis luunt pœnas, pro levi, ut multi putant, culpa; cum Aaron pro sacrilego vitali opificio pœnas capitales non solverit. Beneficium dubitatione tardârunt. Naxera in Jos. 8. 5. 5.

Ne timeas, neq. formides. Tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum - surgens diluculo recensuit socios &c. Jos. 8. 1. 10. Expeditionem accelerat: ne, dum Numinis liberalitatem vel tantillum retardat, iram incurrat: nam scit, Deo quàm maximè displicere, qui beneficiis ejus vel tantillum resistit. Id. ib.

Surge, & comede. 3. Reg. 19. 5. Cujus præstat beneficium? amici, qui plures; an Angeli, qui unum panem porrexerit? dico Angeli: quia non rogatus dedit, & preces prævenit. Deum factis expressit; dum dormientem excitavit, & in oblii finum donum ingessit. Id. in Jos. 15. 5. 35.

Osculetur me osculo oris sui. Cant. 1. 1. Dixerat quasi ad absentem. Debuisset item dicere, quia meliora sunt ubera ejus vino. Mutat modum loquendi, & præsentem alloquitur. O ingens vis orationis! vix sunt finita verba, & jam oratio est exaudita. de Pone hic Exh. 2.

Clamabis; & dices, ecce adsum. Il. 58. 9. Cum nondum ad finem oratio venerit; ipsum orationis filum interrumpet, & dices, ecce adsum. Pinna in Eccl. 2. Ethol. 31.

Vidit, & aperiatus est, quia non est, qui occurrat. Il. 59. 16. Pagninus: admiratus est, quia non esset, qui oraret. Alii: infirmatus est, ceu lactis abundans nutrix; quæ, si mamillas non exoneret, infirmatur. S. Thom. Chrysoft. Hieron. & Ambr. legunt: vidit Dominus, & depauperatus est: sicut mercatores, si expositas merces non vendant, pauperes fiunt.

Quasi erant me - Ecce ego: ecce ego. Il. 65. 1. Nota alacritatem nostram erga Deum; vicissim Dei alacritatem, & beneficia, in nos provocare. Deus enim munificentissimus munificens.